

תמלול ישיבה מתאריך 21.9.2015
של צוות בחינת מיסוי רווחים ומשאבי טבע
בשעה 18:00, במשרד ראש הממשלה

נוכחים:
היו"ר: אלי גרונר, מנכ"ל משרד ראש הממשלה

משרדי ממשלה:

עדי חכמון
עמית לנג
ירון גולן
אבי ליכט
אבנר סעדון
מיטל יסלוביץ
אמיר ברקן
רחל גדסי
דן ליטל
אורן כהן

:Arava Mines Ltd

דרור פרופר
דב אברמוביץ
רחילנדו קלדרון
קרלה גרסיה גרנדוס
יוסי שניר
לין דותן

היו"ר אלי גרונר:

שלום לכולם, אני פותח את הישיבה. קודם כל תודה שהגעתם. אתם מכירים את הגדרת הייעוד של הוועדה הזו, ותכף תכירו את הנציגים שסביב השולחן. ההגדרה היא – בחינת הפעולות שבאפשרות הממשלה לעשות על מנת לקדם פעילות כלכלית במיזם הנחושת בתמנע, לרבות תיקוני חקיקה ככל שיידרשו. זה המנדט שלנו. כל זה קרה בעקבות יישום חוק ששינסקי וההשלכות לכי"ל, ועדת ששינסקי 2 שהיא ועדה מאד רצינית, 14 אנשים שישבו שנה וקיימו דיונים. מה שאנחנו אמרנו כשהתחלנו לשמוע שיכול להיות שיהיו לזה השלכות לא רצויות לממשלה, שאנחנו לא באים להחליף את ששינסקי, לא באים לטרפד את ששינסקי, אנחנו באים לקראת העברת התקציב בנובמבר, לשמוע באמת מהחברות שמושפעות מזה, לנהל את השיח הזה ולראות איך אנחנו יכולים להבטיח שאנחנו עושים את הדבר שבאמת נכון למדינה וגם נכון לחברות, כי אנחנו מתייחסים – לפחות בממשלה הזאת - לסקטור הפרטי כשותפים שלנו. אנחנו יודעים מי מחזיק את הסקטור הציבורי, ולא ההפך. אז חשוב לנו לשמוע את מה שיש לכם להגיד בעניין הזה. אנחנו, אחרי זה, צריכים לעבד את זה בתוך הבית - יש פה צוות משותף של נציגי משרד המשפטים, הכלכלה, משרד ראש הממשלה, ואנחנו ראה מה ניתן לעשות.

נעשה היכרות של הצד שלנו ואחר כך נשמח לשמוע מכם. אנחנו רוצים למקד את הדיון – הבאתם פה מצגת. ככל שזה יהיה ממוקד על איך החלטות הממשלה משליכות עליכם, השלכות רצויות ולא רצויות, וההמלצות שלכם. באנו בעיקר לשמוע. את השיח נוכל לעשות בינינו, אחר כך.

הצגת המשתתפים: ירון גולן מהאוצר, עדי חכמון מהאוצר, עמית לנג ממשרד הכלכלה, אלי גרונר, משרד ראש הממשלה, אבנר סעדון ממשרד ראש הממשלה, רחל גדסי מרשות המסים, דן ליטל ממשרד הכלכלה, אורן כהן ממשרד ראש הממשלה, מיטל יסלוביץ ממשרד ראש הממשלה, אמיר ברקן ממשרד ראש הממשלה, דרור פרופר – יועץ כלכלי ל Arava Mines Ltd, דב אברמוביץ – יועץ משפטי, רחילנדו קלדרון, Finance and Administration, קרלה גרסיה גרנדוס CEO, יוסי שניר, יועץ, לין דותן – תקשורת.

היו"ר אלי גרונר:

אז נעים מאד, תודה שבאתם. עמית, יש לך מה להגיד?

עמית לנג:

קודם כל הם יתנו סקירה, אני מניח. אני חייב להגיד שזה פרויקט חשוב באזור תמנע, שלא משופע כמו שאתה יודע בפרויקטים תעשייתיים. אני בדעה שרוב הפרויקט הוא תעשייתי, גם מספק הרבה מאד מקומות עבודה, גם מדובר בהשקעה מאד גדולה, וגם קיבלו את אישור מרכז ההשקעות אצלנו במסלול מיוחד למענק מאד מכובד. הם כבר ביצעו חלק מההשקעות. כרגע, לטענתם, ואני מניח שהם גם צודקים, מרחף סימן שאלה גדול בגין ההמלצות של ששינסקי, ככל שהם יושמו כלשונן, והם יסבירו.

היו"ר אלי גרונר:

אם תוכלו למקד את השיחה על הדבר הזה, אני חושב שזה חשוב לנו בתור רשות מסים, משרד האוצר, משרד המשפטים – שנציגם עדיין לא הגיע, הוא תקוע בפקק, אבל הוא יגיע.

עדי חכמון:

אם אפשר להבין את הפרויקט לפני ששינסקי, את הכלכליות שלו, בהתאם למחירי הנחושת ו - - -

קרלה גרסיה גרנדוס:

אני מדברת עברית אבל אני הולכת לדבר באנגלית, כי קצת קשה לי, אני יכולה להבין את מה שאתם אומרים, אבל אני הולכת לדבר באנגלית.

First, Thank you very much for receiving us, I know it's a difficult time, before Yom Kippur. I would like to explain about the project, I think a lot of you already know our company but I see a lot of new faces, so I would like to do it fast, We belong to a Mexican Company which is called Altos Hornos de Mexico, which is the biggest pool in Mexico in the field, we produce about 12% in the energy in Mexico for coal mines, and we also have copper, gold and silver mines. We are 5 companies who decided to come to Israel in order to make investments. One of the things that attracted us is the legal frame which supported private investments, private property, and for us, with projects which are usually capital intense, this was very important. Israel provided the legal frame that said to be able to make this investment. At the same time the package of incentives that the country offered for new companies was very very interesting and it really outperformed the fact that Israel was not a mining country, and we could encounter the problems that we usually encounter in countries where mining is not strong, you know – lack of suppliers, lack of equipment.

היו"ר אלי גרונר:

אני רק רוצה לחדד - למעשה באתם לפה בגלל שהתמריצים שקיבלתם בענייני מיסוי ומענקים מסוימים גברו על המכשול המובנה של ישראל בתעשייה הזו.

קרלה גרסיה גרנדוס:

Yes, when you looking for new operations, specially mining, companies like ours don't mine only in one country. Globalization made us go to all different opportunities, and more and more companies go out of their countries to mine. What do we look for, because of the capital intense of our projects, and because of the fact that these projects take a long time and the resources are in the country, what happens is that our capital becomes captured, captured in that country. So what we are looking for certainty, to lower the risk of our capital being captured in the country. That means a strong legal frame to support the private property including investments and a strong grant, האלה, מענקים וכל הדברים האלה, In order for us to be able

to make sure that the project would succeed. At the end of the day, you know, we bring our capital.

היו"ר אלי גרונר:

בעצם מה שהם אומרים זה שתמורת ההשקעות, האופק הרחוק של השקעות מהסוג הזה הם צריכים אופק ודאות, למשך הרבה זמן, כי זו השקעה שהיא captured. ברגע שמחליטים על השקעה קשה להזיז אותה.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We started investing here in different areas. We own a company which is called Aqwise, which is a water treatment plant, we also invested in solar technology, דודי שמש, we took the company back to Mexico and they are now producing דודי שמש to the southern United States and the north of Mexico. We have taken several other green technologies back to México and the other investment we are doing here is the copper mines in Timna.

One of things that attracted our company to the copper mines was that this was a Brown field project, that it meant, or we understood that there was enough information for us to be able to start the process of exploration, because of the fact that there was information that there was copper, and we bought the geological maps of drills of the whole region and we knew that copper did not end in Israel, that it continued into Jordan,

היו"ר אלי גרונר:

This is the idea of what you will have? You haven't done it yet?

קרלה גרסיה גרנדוס:

היו"ר אלי גרונר:

I don't understand tons in that. How many people do you employ?

קרלה גרסיה גרנדוס:

Right now – 200, once the plant is finished – 450.

קריאות:

קרלה גרסיה גרנדוס:

. This investment

קריאות:

קריאה:

המכפיל בדרך כלל - - -

יוסי שניר:

סך הכל – 1,700 מקומות תעסוקה בנגב.

קרלה גרסיה גרנדוס:

[REDACTED]. This investment usually is what we call "exploration and development part of the project". The way we manage this investment is usually that the cash flow for the investment come from the company in Mexico, who takes care of development and exploration. Once the project starts we turn to a different line of cash flows which is the ones for constructions and operations.

[REDACTED]

רחל גדסי:

סליחה, אתם כורים 3,6 ומזה יוצא נחושת נקייה?

דרור פרופר:

כן. 26 אלף.

רחל גדסי:

מה- 3,5 בסוף יוצא 26 אלף טון? זה היחס?

קרלה גרסיה גרנדוס:

People think that you come to a mine and you mine copper, but you don't mine copper, you mine rocks. A very percentage out of these rocks is copper.

היו"ר אלי גרונר:

So, 26 thousand tons out of 3,5 million tons is copper.

דרור פרופר:

About 0.78% of the rocks is copper.

פחות מאחוז, זה מה שיוצא.

קרלה גרסיה גרנדוס:

רחל גדסי:

וכמה עתודה יש לכם של העופרות?

קרלה גרסיה גרנדוס:

רחל גדסי:

קרלה גרסיה גרנדוס:

That means that the company can only make a business plan based on the information that we have. This is the closest we can get to know that this is the amount of copper that we can. This is unknown. This is just to show that in order for us to start operation and to be able to start to produce we need to create the infrastructure. That means that we need to open to mine, we create this infrastructure which are actually the tunnels that allow us to put inside the equipment that will allow us to extract the minerals to have as raw material for the plant. So we need to have enough room to put 12 miners, which are the equipment you saw before, but 24 trucks and about 12 - - this is a big equipment, so it means we have to create enough infrastructure in order to put that inside.

So this is machinery work, we work in the ground, around 290-300 meters under the ground. We have 300 employees underground, and we will have 150 employees on surface.

היו"ר אלי גרונר:

אז זה ההשקעות השוליות עכשיו.

קריאה:

תוספת מהיום.

קרלה גרסיה גרנדוס:

In order to understand why we are here, I will let Dror take over.

דרור פרופר:

בעצם החברה פתחה בפני המדינה את התכנית העסקית האמיתית שלה והיא הועברה למשרד האוצר. יש אותה פה בפרינט.

עדי חכמון:

אבל ביקשנו הרבה שאלות.

דרור פרופר:

בעצם, על בסיס המודל הזה שהוא נבנה לפני הרעיון של ששינסקי, הלבשנו את זה עליו ובדקנו את המשמעות של מס רווחי היתר. באופן כללי, הנחות היסוד כמו שנאמר מקודם – יש הנחות עיקריות למודל, שזה התפוקה שלו, בעצם זה היה [REDACTED] מחיר הנחושת שנלקח בחשבון בשלב הזה הוא 3.15 דולר לפאונד, שער הדולר הוא לא כל כך משנה למודל כי בעצם הוא דולרי,

העברנו אותו לשקלים, אין לזה שום משמעות מלבד לעניין הזה של המענק של מרכז ההשקעות. בעצם, יש לנו שתי הנחות, עשינו הנחות של תמלוגים - - -

עדי חכמון:

כמה היה מחיר הנחושת לפני שנה, שנה וחצי?

דרור פרופר:

לפי דעתי - 3.15 זה היה, באותו זמן, היום הוא באזור ה - 2.8. נחושת, בניגוד למשאבי טבע אחרים שנידונים פה, זה משאב שנסחר בשתי בורסות מאד גדולות - לונדון, ניו יורק. אין שליטה על המחיר, אין קרטליזציה, המחיר הוא מחיר של קומודיטי, עם כל המשמעות של זה. זה שוק תחרותי פר אקסלנס, בישראל אין כזה ענף שצריך להתמודד עם כזו תחרותיות, מבחינת מחירים, בחוסר השפעה מוחלט בייחוד בפרויקט בהיקף קטן יחסית בעולם הנחושת דוגמת ציילה וכן הלאה, לכן אנחנו מדברים פה על מחיר נתונים. החברה מניחה שכיוון שיש תנודתיות במחיר, לאורך השנים, בשנים האחרונות יש ירידה, מניחים שתהיה גם עליה בסופו של יום, למרות שאנחנו רואים בימים והחודשים האחרונים אנחנו רואים ירידות חדות במחירי הקומודיטיס בכלל. אז בעצם המודל לקח שני סצנריו - המשטר הקודם שהיה, שמופיע בצד שמאל, התמלוגים של 2%. הנחנו כבר עכשיו, למרות שזה יצא לתקשורת כבר לפני שבוע, 25% מס חברות, בתקופה של מעל 2016, ובעצם שמנו את זה מול המערכת שוועדת ששינסקי הניחה לנו, שזה תמלוגים של 5% במקום 2%. מנגנון מס רווחי היתר - כמו שהוא, 25% מס על תשואה של 14%-20 על נכסים קבועים, ו-42% מעל, ובעצם העניין הזה - כיוון שמדברים על פרויקט, אין דוחות כספיים, אין פה חברה עדיין, אנחנו לא יודעים איך זה ייראה, לא יודעים מה הנכסים הקבועים, מה ההון החוזר, היינו צריכים לעשות הנחות על העניין הזה, ובעצם, בהתאם לפירוט שפירטו מוקדם על ההשקעות אנחנו מניחים, מקווים, ש 85% מההשקעות יופנו לתכני רכוש קבוע ולא יהיו הוצאות שלא יהיו ברכוש הקבוע.

עדי חכמון:

מההשקעות שתבצעו עד ליום הקמת המכרה ועד - - -

דרור פרופר:

מהרגע שנחליט על פעילות, גם על זה צריך לדבר - ממתי זה נחשב, או איך זה נחשב.

רחל גדסי:

רגע, היום זה חברה?

דרור פרופר:

יש חברה, אבל אין דוחות כספיים במובן הזה שאנחנו החלטנו, שהחברה החליטה מה מהוון, מה לא - יש פה שיקולים של חברה זרה, יש פה חברה במקסיקו.

רחל גדסי:

אתם מגישים דוח במס הכנסה?

דרור פרופר:

ברור.

קרלה גרסיה גרנדוס:

אנחנו לא מוכרים.

רחל גדסי:

אז יש רק מאזן.

קרלה גרסיה גרנדוס:

אנחנו לא מוכרים, אז לא מקבלים.

דב אברמוביץ:

המספרים שיש כאן זה מהמאזן.

דרור פרופר:

אין דוחות כספיים ערוכים, שאפשר להגיד – בואו נראה 40 שנה אחורה, וכן הלאה. זה לא קיים פה כרגע, ובטח אין לך פעילות לבדוק אותה.

דן ליטל:

קרלה גרסיה גרנדוס:

דן ליטל:

זה מופיע כרכוש קבוע, במאזן?

קרלה גרסיה גרנדוס:

לא. הציוד – כל הדברים של ציוד, אז כן, אבל יש השקעות שהחברה מנהלת אותם בצורה אחרת, נגיד- השקעות של development and exploration, זה לפי אם יש אחר כך או לא – מה קורה? החברה, נגיד, שמה תקציב כדי לפתח פרויקט.

This budget goes into development, if the project goes, it means we will start selling, then the company makes a decision of how [redacted], if they are going to use it, for example, as cash flow of the investment and development and they will use it, you know, the money goes somewhere else, or if somehow in the future with our cash flow we will have to return a percentage of the amount. This money comes in a budget of exploration and development, for all projects, not only for ours. [redacted]

רחל גדסי:

הכסף זה בצורת הלוואה או הון?

קרלה גרסיה גרנדוס:

רחל גדסי:

קרלה גרסיה גרנדוס:

The day they will want to use it in the future, again, it's the company's decision but we receive it now as 100%.

דרור פרופר:

זהו, פחות או יותר. הנושא האחרון זה ההון החוזר – גם כן, אנחנו לא יודעים. הנחנו שזה יהיה בין 15%, מסך ההוצאות התפעוליות והתמלוגים שיצטרכו לשלם למדינה. יש מודל, ואם נרצה אחר כך לעבור עליו, נוכל, ועשינו ניתוח של העניין לראות מה ההשפעות. אז 3.15 זה ה base case scenario שלנו, ובעצם ה [REDACTED] עם GT של 29, לקחנו בערך מחירים של 15 פלוס, 15 מינוס, אחוז, ולתוצאות שאתם רואים. ברגע שאנחנו מעמיסים את ששינסקי, בעצם אנחנו מקבלים [REDACTED] כמובן – אנחנו נצטרך לשלם לפי המודל [REDACTED] מס רווחי יתר - - -

אמיר ברקן:

לשנה?

דרור פרופר:

לא, לכל הפרויקט. הכל על כל הפרויקט, ו- 52% GT, ואם המחיר יירד ל-2,68, אז יהיה לנו IRR [REDACTED] נשלם על פני 16 שנים 156 מיליון שקל מס רווחי יתר - - -

אמיר ברקן:

אז הטענה שלך, שאתה משלם מס רווחי יתר כשאין לך רווחי יתר.

דרור פרופר:

לגמרי.

אמיר ברקן:

איך זה קורה, דבר כזה?

דרור פרופר:

מכיוון שזה פרויקט שה- IRR מחושב על הפעילות, על פני 16 שנה, מתוכם 12 שנים של כרייה. אז יש כמה דברים שהנוסחה הזו לא לוקחת בחשבון. דבר ראשון, [REDACTED] תשואה ש - - חישב, זה לפי המודל, תשואה על השקעה, Return on investment, לא return on assets, ובטח לא מובאים מאזנים חשבונאיים. זאת אומרת, קודם כל – אין זהות בין שני הדברים האלה, זה דבר ראשון. דבר שני, המודל, בניגוד למשל לשינסקי 1, שאומר – קודם כל נבדוק את זה ב cash flow, ניתן 1,5 החזר השקעה ואז ניתן לכם מס רווחי יתר - פה בעצם לקחו את כ"ל, ואמרו – זה on-going concern, אז בטווח הארוך זה יתאזן לנו מתי שהוא. פה מכיוון שיש לך 12, אם נכנסת להפסד שנה אחת, אתה לא יכול להוציא אותו יותר. לא רק זה, בפרויקט שהוא מוגבל בשנים, אז השנה האחרונה, בדרך כלל, או השנתיים האחרונות – הן פחות רווחיות, ויותר הפסדיות. ואז מה שקורה, בגלל שיש רק carry forward, ואין carry backwards, אין התחשבות בעניין הזה. לכן, הנוסחה, כמו שהיא נעשתה בשינסקי, לא מביאה בחשבון פרויקטים שהם בתקופה מוגבלת. הם הביאו בחשבון on-going concern, של חברה. לכן יש את הפער הזה. [REDACTED] אנחנו משלמים מס רווחי יתר, ותמיד, דרך אגב, בכל שנה שאנחנו משלמים מס רווחי יתר, אנחנו משלמים בדרגה הגבוהה ביותר, של 42%, ולא של ה-25%.

עדי חכמון:

זה equity IRR או project IRR?

דרור פרופר:

Equity IRR

קרלה גרסיה גרנדוס :

זה IRR project ו- IRR equity.

עדי חכמון :

לאורך כל הפרויקט זה יהיה $equity$?

דרור פרופר :

דרך אגב, אפילו אם היה פה חוב, בכל מקרה הנוסחה לא מכירה בחוב.

היו"ר אלי גרונר :

זו פעם ראשונה שאתם רואים את המספרים האלה?

עדי חכמון :

אנחנו בעבר לא הבנו הרבה דברים, ביקשנו לקבל נתונים חדשים יחד עם המנכ"ל שלנו. אני לא הייתי בישיבה הזו, וחיכינו לנתונים ועוד לא קיבלנו אותם.

דרור פרופר :

נורדן קיבלה אותם.

עדי חכמון :

קבעתם לשבת עם נורדן אחרי החגים.

אמיר ברקן :

אבל לטענה המרכזית שלו, של ה- $project\ final$ של ה-12 שנים, אני מניח שהוא הגיב, בשימוע של ששינסקי. או שזו פעם ראשונה?

עדי חכמון :

ממה שהכרנו מערבה מיינס עד היום זה שאין להם בעיות עם ששינסקי, והבעיה המרכזית שלהם היא עם חוק עידוד השקעות הון.

קרלה גרסיה גרנדוס :

סליחה, אני מצטערת, אבל זה לא נכון. אנחנו כל הזמן אמרנו ששינסקי פוגע לנו, כי אתם, איד - - -

אבי ליכט :

אמרתם ששינסקי פוגע, זו פעם ראשונה שאני שומע תיאוריה בדיוק מה קרה.

קרלה גרסיה גרנדוס :

We are not here to criticize Sheshinsky or to say that our numbers are not clear. We are saying – these are our numbers. You can check them, the reality is this.

אבי ליכט :

אני לא תוקף אותך. את סתם כועסת.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We are not investing in a project with [REDACTED] We are not. So it does not matter how many times, you can say it has an impact or that it doesn't have an impact. Check our numbers, it has an impact. If you can come with better numbers than me, believe me, I will love to hear them because I need to go to my company and tell them we don't have a project, so if you have a solution for me, I would like to hear it. Those are my numbers, and I am using 3'15. The price of copper right now is 2 dollars and something. I am showing you that I am trying to show my company a positive scenario. With the positive scenario I have to point to [REDACTED]

היו"ר אלי גרונר:

[REDACTED] million dollars of an equity investment for [REDACTED] isn't acceptable?

קרלה גרסיה גרנדוס:

With the capital intensive project, with commodity prices that go up and down, these kind of risks require an amount of IRR minimum and this is not a company that is being selling here for years. This is a new project, and there is a risk. Is there going to be a project or not going to be a project.

היו"ר אלי גרונר:

As far as I know this is the first time anyone on this side of the table is seeing these numbers, so we are getting to understand the numbers.

נכון, לא מכירים את המספרים האלה?

עדי חכמון:

נכון. לפי החישובים שלנו, במחירים של היום, ערבה מיינס לא אמורים לשלם מס רווחי יתר. עוד פעם – אנחנו עשינו אתכם באמת הרבה מאד ישיבות. ביקשנו נתונים, שאלנו הרבה שאלות על הנתונים, לא קיבלנו את התשובות שביקשנו על הנתונים. קבענו לשבת אחרי החגים על הנתונים. אין שום בעיה לשבת על הנתונים, כי שאלנו הרבה שאלות ולא היה לנו ברור, לפי הנתונים שלנו ולפי המודל שלנו - - -

דב אברמוביץ:

אנחנו - - - מה אתם בדקתם, גם כן. לקחתם כנראה את המודל שנמצא בוועדה.

יוסי שניר:

נתנו למרכז ההשקעות לפני הרבה שנים.

עדי חכמון:

זה לא משנה כל ההיסטוריה, אבל ישבנו אתכם, אחרי טיוטת הדוח, הערתם שלקחתם את המודל של הוועדה, קיבלנו את הנתונים החדשים.

קריאות:

קרלה גרסיה גרנדוס :

We don't have a discussion between you and us whether we have the right numbers or the wrong numbers. We have a discussion here that is saying – these numbers are not good enough for us. Do you want to check it? I am ready to discuss it with you, but to say that you don't believe it - - -

עדי חכמון :

אני לא אומרת.

אבי ליכט :

אף אחד פה לא אמר שאנחנו לא מאמינים לכם. כל מה שאמרנו זה, שגם במהלך השיחות שלי עם דב, כל הזמן אמרנו לכם – אנחנו לא רוצים שתגיעו למצב שתשלמו מס רווחי יתר אם אין לכם רווח עודף. אין לנו בעיה עם המספרים, אנחנו נבדוק אותם, רק עד היום אנחנו לא הבנו בדיוק את הטענות שלכם. גם בוועדת ששינסקי, היו ויכוחים משפטיים אם כן מגיע לכם – לא מגיע לכם, כל השאלות.

קרלה גרסיה גרנדוס :

אתם עשיתם ששינסקי בשביל תעשיה במיוחד. אני לא מבינה בדיוק איך זה היה, אבל מה שאני רואה - שהתעשיה שלי לא היתה בפנים. אני לא רואה נתונים שם שבאמת יכולים להראות לי שלקחתם את האינפורמציה של פרויקטים כאלה בחשבון. אם כן אז הייתם צריכים לראות את זה, זאת האמת. עכשיו אנחנו נמצאים במצב שאחרי 10 שנים שאנחנו משקיעים פה, מגיעים הנתונים האלה על הפרויקט שלנו, שלא מכר גרוש פה בארץ ושאנחנו צריכים לשים עוד ■ מיליון דולר של captive investment.

For me it is worrying when I hear that the Government say for example that the investment on mining should not receive anything, because we already have the copper. Most of the world thinks opposite. Why? Investments here are captive. Once you invest in mining you are putting your money out there and you are not taking it out for at least the next 15 years. That really needs a lot, a lot of support from the Government for the company to feel enough trust to put that capital investment. We open our your mine and we can't take it from here. That means – capted. Now, in conversations that I had with the Government in the past, what I hear from them is – you know, the mine is here so you are stuck. And not only that you are stuck you have to pay more taxes because you are stuck.

היו"ר אלי גרונר :

You mean that our approach isn't a very positive approach in terms of investment, you are the first person to tell us this. You are the first international company to tell us that we are difficult to deal with.

קרלה גרסיה גרנדוס :

You are stuck here for the rest of the 15 years and you are going to pay the most taxes you can. Why? Because you are stuck. So for us, we have to understand – we are going to put here 300 million. We want to feel that the Government understands that the flexibility of a project like this requires from the Government, because I can tell you, you know – once you invest in this project, it's not like IKEA comes here.

היו"ר אלי גרונר :

אנחנו מבינים ב project finance ויש פה המון השקעות הון, וכשמחליטים בהתחלה אי אפשר לשנות כיוון אחרי שנתיים-שלוש, כולם מבינים את זה, באוצר, במשרד הכלכלה. ברור.

דרור פרופר:

אני רק רוצה להדגיש, בעניין הזה - הנושא הזה כן עלה בשימוע של ועדת ששינסקי, עצם ההנחה הזו שמשאבי טבע זה משהו שמרוויח הרבה, יש שמש ואפשר בקלות לאדות את המים, וכן הלאה וכן הלאה. הסברנו את ההבדל הזה בצורה מאד ברורה. מעבר לזה אמרנו - אין זהות בפרויקטים כמו שלנו בין תשואה על נכסים קבועים לבין IRR. זה לא שני דברים שמדברים. בעולם הפיננסי יש RY, יש ROA ויש RYC ואף אחד מהם אף פעם לא זהה. IRR ו - - - צריכים להיות זהה, תיאורטית, נגיד, אבל ROA לא בכיוון בכלל, ואת זה אמרנו בצורה מפורשת בוועדת ששינסקי, והנה אנחנו אומרים את זה. אין זהות בין תשואה להשקעה, כמו שהוא חישוב, בין ה-14% ובין מה שעכשיו בוחנים אותנו.

רחל גדסי:

מה תחזית לשיעור הרווח הגולמי והתפעולי של החברה?

דרור פרופר:

אנחנו מדברים, סך הכל - % . בסדר?

רחל גדסי:

לא. שיעור רווח גולמי אני רוצה.

דרור פרופר:

אני אגיד לך - - -

היו"ר אלי גרונר:

אנחנו יכולים להסכים בלי קשר שנציגים שלנו ישבו אתכם בתת צוות. נציגים שלנו ישבו אתכם על המודל כדי להבין אותו יותר טוב.

קריאה:

% .

דרור פרופר:

יש לכם את כל הנתונים, העברנו אותם. אנחנו לא מסתירים שום דבר. דבר נוסף שאני רוצה להדגיש, יחד עם קרלה, הנושא הזה, שגם אם נהיה במצב הכי אופטימי של 3,62 תגידו - הנה, עכשיו אתם ברווחיות יתר, אז קרלה תגיד לכם שב- בתנודתיות של נחושת, כי עם המדיניות הממשלתית שקיימת, ושיש לנו פה איזושהי נוסחה שתמיד תיקח לי כסף, אני גם לא בטוחה שאני נכנסת כאן לפרויקט. מי שהיה בחוץ יודע ש- של פרויקט IRR - אני מרגיש לא מאד בנוח לגשת בזה, בייחוד כשאני צריך עוד מיליון דולר לגשת לשם.

קרלה גרסיה גרנדוס:

I think what is important to understand is that mine companies take into consideration with the tools that we have, that means, you know, the tools that we have is the IRR and you know - cash flows, that is what we have. Apart from that we need to add the risk of the unknown of the subsurface. At the end of the day what we are talking about - are we saying that we are going to be able to extract this amount of copper on the ground, but there is a possibility that we are going to have less or we are going to encounter problems with the formations that we don't expect, so that risk is taken, although, into consideration.

היו"ר אלי גרונר:

אבל השאלה אם הסיכון הזה לא משותף גם לנו, זאת אומרת – השאלה היא אם זה shared risk, כי בסופו של דבר - - -

קרלה גרסיה גרנדוס:

I am going to tell you something - most countries are interested to take most of the copper out, everything. In copper, for example, you need to understand the copper content that will enough economically to extract. It means, for example for us, right now is 0.4. With the new Sheshinsky I am going to leave a lot of copper out, why? Because it is not economical for me to take it out.

היו"ר אלי גרונר:

הבנתי. אנחנו הבנו את זה, בששינסקי?

קרלה גרסיה גרנדוס:

So the moment you take the ability for us to make it economical, I am going to leave - - so you are making me be less optimal on the use - - -

היו"ר אלי גרונר:

למה מדינות רוצות שיוציאו לכם את כל הנחושת? מה האינטרס שיוציאו את כל הנחושת?

קרלה גרסיה גרנדוס:

When you start mining production plans, I will enter the first year, for example and I will mine, but I will have to mine, if I want to do a project with that cost now, because actually this impact is for my cost, it is מס רווחי היתר is on the cost – so I will have to change my copper content - - -

היו"ר אלי גרונר:

הבנו, הבנו.

קרלה גרסיה גרנדוס:

Then what happens – I will not going to be able to go back to that same place and take whatever I left when the copper price goes up. I will lose that copper because that is not the way you mine. You don't go back.

היו"ר אלי גרונר:

אנחנו צריכים לעשות מודל שמבטיח שמוציאים כמה שיותר. אנחנו צריכים להסתכל על כל הנכס, ולא רק על מה שכדאי להם להוציא, לא?

קרלה גרסיה גרנדוס:

זה עניין של מחיר ועניין של עלות. אנחנו מוציאים כמעט הכל. אחר כך אנחנו לא, אנחנו צריכים להשאיר את הדברים ככה וזה באמת לא כלכלי.

That is why mining countries take care of these kind of things. They make sure that the companies, when the prices go up and down, still are able to take advantage of most of the copper because this is what you should take advantage of most of the copper that is on the ground.

דרור פרופר:

דבר נוסף, שאת יודעת מה אחוז הרווחיות, אם זה gross, אם זה - - - כיוון שזה project finance, זה הרבה פחות רלבנטי. שוב, זה לא המדדים שאת צריכה לבדוק את העניין, את צריכה להסתכל על זה cash flow על תקופת הפעילות. זה המדד הכי נכון להסתכל על זה, ולא להגיד - טוב, בשנה הזאת 40%, ופה זה כך ופה זה כך. זה לא עובד ככה.

אמיר ברקן:

בתום התקופה מה אתה עושה עם הציוד?

דרור פרופר:

אני חושב שלוקחים אותו. אנחנו מנסים למכור אותו, ממה שנשאר, נכון?

קרלה גרסיה גרנדוס:

בדרך כלל, הציוד בסוף התקופה -
It happens in other of the mining projects, what happens is that mining project will actually - all this equipment will be lost after 16 years of operation. There is not value to it. Companies have to close mining operations after processes like this, with no value to it. We take it as scrap. There is no value to it, you don't sell a plant because the re-engineering of the plant, to take it to another place is too costly. Its not worth it. You have to re-engineer most of the designs and things like that. These plants are tailored made, for you. They are not off the shelves.

היו"ר אלי גרונר:

ברור שאנחנו צריכים פה תת צוות שיעבור אתכם על המודל

רחל גדסי:

סליחה, מה-200 מיליון - קיבלתם מענקים? או שה-200 מיליון זו השקעה שלכם?

קרלה גרסיה גרנדוס:

No. when we came here 10 years ago, there was a package of incentives for companies who sold more - - -

קריאה:

מחוללי צמיחה.

קרלה גרסיה גרנדוס:

Yes, and you know - mines and plants and everything were inside, so we made our original assignment if it worth it or not based on the fact that the Government was giving

these types of incentives, for 100% investment of investment, with 100% of exporting and we really had all the criteria to get this investment. We came here, we made the בקשת מימון למרכז, and we received afterwards a letter saying that mine was taken out, because there was going to be a change in the Law where mine would not be any more considered for these investments.

עדי חכמון:

מתי, ב-2011?

רחל גדסי:

בשורה התחתונה לא קיבלתם בכלל מענקים?

קרלה גרסיה גרנדוס:

Not for the mines, only for the plant. So we did not receive anything yet, because the investment for the plant, which is [redacted] million dollars, didn't start yet.

רחל גדסי:

אז על ה-[redacted] הנותרים תקבלו?

קריאה:

כן.

רחל גדסי:

כמה תקבלו?

יוסי שניר:

ההשקעה המזכה זה [redacted] מיליון שקל במרכז ההשקעות, עד 25%. זאת אומרת, אנחנו נקבל מענק של [redacted] מיליון שקל. זה 25%. בינתיים השקעה שלנו עלתה כך שאם היום אנחנו נקבל את המענק של [redacted] מיליון שקל זה יהיה 14.5% מכלל המפעל, מכלל ההשקעה.

עדי חכמון:

אי אפשר לעדכן את המענק?

יוסי שניר:

אני לא יודע. אנחנו נצטרך לגשת למרכז ההשקעות פעם נוספת.

קרלה גרסיה גרנדוס:

You have to understand that a project like this changes. Originally we came here, we started all the development, we thought that the mineral would require some kind of process. After working here for 3-2 years we realized that we needed to add one more process, which [redacted]. At the end of the day we had to send the investment to the Government that calculated that was a pre based on [redacted] million Shekels. So the grant we received was 144 million dollars, although our investment will be much larger than that, and at the end of the day the grant goes down to 14%.

אבי ליכט:

אבל בעצם עוד לא קיבלתם שקל?

קרלה גרסיה גרנדוס:

לא קיבלנו שום דבר עדיין.

עדי חכמון:

בסוף מקבלים, בטח יש אבני דרך.

עמית לנג:

ברגע שהם יתחילו להשקיע, מכל השקעה, או משהו כזה, הם יקבלו 65%. בסוף, דוח ביצוע סופי – הם יקבלו את כל השאר.

אבי ליכט:

במסלול הספציפי הזה אתם לא מקבלים את הטבת המס, נכון?

עמית לנג:

יש על זה ויכוח. הרעיון המקורי היה שלא, אבל בהתנהלות פה - - -

דב אברמוביץ:

אנחנו רוצים לגעת בכל הנושאים שבהם אנחנו נפגעים. אז דיברנו על מס רווחי יתר. יש את הנושא של התמלוגים, אני רק אגע בזה בקצרה. שיעור התמלוגים שהמיוזם הזה משלם הועלה, למעשה, בעקבות המלצות הוועדה מ-2% ל-5%. אגב, זה עוד דוגמה לכך שהוועדה התמקדה בכי"ל, כי הנוסח של מסקנות הוועדה זה שאנחנו חושבים שתמלוגים זה מכשיר מיסוי גרסיבי ולא יעיל ולכן צריך להפחית את משקלו ולכן מעמידים אותו על 5%, בלי לשים לב שלמעשה, ככל ש - - -

עדי חכמון:

זה לא נכון, די. זה לא מה שנכתב.

דב אברמוביץ:

בפועל, שיעור התמלוגים עלה ב-250%.

היו"ר אלי גרונר:

מ-2 ל-5 זה לא 250%.

דב אברמוביץ:

מבחינת מספרים אבסולוטיים המשמעות של זה, מבחינת סכומי הדלתא בתמלוגים שאנחנו נשלם זה 75 מיליון שקל נטו לאורך חיי הפרויקט. אנחנו מסרנו עוד, כשמסרנו את חוות הדעת הכלכלית לוועדה, הצבענו על שיעורי תמלוגים של נחושת, דווקא. אני חושב שמסקנות הוועדה – שיעורי התמלוגים שהוזכרו שם באופן השוואתי הם לאו דווקא של נחושת, אלא של כל מיני מחצבים, ואנחנו בהחלט חושבים שצריך לעשות דיפרנציאציה בעניין הזה.

אמיר ברקן:

אתם יודעים מה המצב בעולם?

דב אברמוביץ:

אנחנו יודעים, כן. אנחנו הצגנו נתונים שמצביעים על זה שנחושת במדינות דומות זה סדר גודל של עד 3% בייחוד במדינות שהן חלופות השקעה לנחושת, למשל – צ'ילה, ששם דווקא יודעים לעודד מיזמים לכריית נחושת ששם מדובר על שיעור ריאלי של פחות מ-2% אפילו.

קרלה גרסיה גרנדוס:

What is happening in all of these countries that are producers is that they make a differentiation between small projects, medium projects and large ones. The Government will give the incentive to those projects also for לפועל יוצא, because of the fact that this is a way to make sure that all reserves are being used, and not only the big projects. At the end of the day, big is better and this is true. This is what the company is looking for – for huge reserves that would give them an MPV very high, because the project would last for 35 and 30 years, and they would put small projects on the side because they are less economic and attractive. So usually Governments take that into consideration, the size of the project.

רחל גדסי:

התחזית שלכם, של המכירות מישראל לחו"ל – איך הולכת?

דב אברמוביץ:

זה רק ייצוא. הכל ייצוא.

קרלה גרסיה גרנדוס:

Israel consumes about 35,000 tons of copper a year. Most of this copper is in tools and electric cables and things like that and there is 1 company here that can produce but actually they don't buy the product that we- - they buy the next phase, let's say. Now, if there is a market here, most likely somebody else can put that plant which is about a cost of 1,5 million dollars, מפעל המשך.

רחל גדסי:

השקעה? להשקיע במפעל שיעשה מוצר המשך?

קרלה גרסיה גרנדוס:

Yes. We produce something that is called a commodity because this is the thing that you move around. What happens with the other product is that the local market depresses and you don't have the - - - you know, we sell to the world market, to the LME – London Metal Exchange. They buy the copper and they sell it. We are very small. [REDACTED]

רחל גדסי:

כמה בשנה, כל העולם?

יוסי שניר:

אנחנו [REDACTED] נדמה לי.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We are very very small.

דרור פרופר:

בשנה 16.7 מיליון טון נחושת, ב-2012.

קרלה גרסיה גרנדוס:

So we are 26,000 tons. Just to give an example how small we are, when our company closes a contract with China, for about 6 million tons of INO, for, China wanted to close the deal to add the 24,000 tons of our copper for 5 years. This is how small we are. That one company wanted to buy 26,000 tons of copper a year for 5 years, they wanted to close our production for the next 5 years.

היו"ר אלי גרונר:

אבל הקיבולת פה, בתמנע, זה יותר. זאת אומרת, יש שם יותר מ-26,000 לשנה.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We have information that we may extend the production. We have to make investment, right now we have copper for 12 years and let's say we can expend it 2 years and then we have to - - - at the end of the day what we know is that is not enough copper here for a huge project. The risk in our project, in the future, maybe for a huge project, Jordan has no production whatsoever, right now. Jordan has about 3 or 4 times bigger size - - -

היו"ר אלי גרונר:

קרלה גרסיה גרנדוס:

רחל גדסי:

קרלה גרסיה גרנדוס:

היו"ר אלי גרונר:

אני רוצה לחזור למשהו שנרמז עליו לפני כן. את אמרת לפני כן שלפי שיעור המס או לפי הרווחיות אתם תחליטו כמה נחושת להוציא מההרים.

קרלה גרסיה גרנדוס:

לא. אמרתי ככה – the cost of production is what guides the amount of copper you can extract.

היו"ר אלי גרונר:

זה בדיוק משלים את זה – it's the other side of the coin. אז למעשה יש פה יותר נחושת אבל בגלל העלות אתם מוציאים פחות ממה שאפשר להוציא.

קרלה גרסיה גרנדוס:

כן.

היו"ר אלי גרונר:

בגלל ניהול סיכונים של איכות של נחושת שאתם יכולים להוציא.

קרלה גרסיה גרנדוס:

There is about another - - - I can show you the studies so you can have information, what is called copper that is under 0.1. it means that there is about 4 million tons. If the price or our cost will be good enough that you can take those 4 million tons out, but that is 0.4 on copper is a good percentage. Anything less than that you will need to be operating in a very low cost - - -, like we will need to be operating in a country like Africa.

היו"ר אלי גרונר:

יש עוד מדינות שאתם לא חופרים ברזולוציה הזו, של 0.4?

קרלה גרסיה גרנדוס:

In Mexico the copper content is very very high. Our copper content here is 0.86 for example, and in Mexico we have something about 3% in our mines, and 2.8 in the other one. So what happens in Mexico is that Mexico – we do shared picking because we have such good copper so we just want to get our IRR, so we do shared picking.

היו"ר אלי גרונר:

איפה עוד אתם עובדים, [REDACTED]?

קרלה גרסיה גרנדוס:

We don't manage them but we have partnerships in Columbia and in Chile. We don't manage them, those are investments that we have, but we have other operators who manage them.

דב אברמוביץ:

נושא של חוק עידוד השקעות הון. אנחנו יודעים שיש היום האטה בצמיחה במשק, שמענו את זה היום משר האוצר, והממשלה מחפשת מנועי צמיחה. יש לכם פה מתחת לאף מפעל תעשייתי באזור פיתוח שמשווע לצמיחה כלכלית. הוא ייצא מהאדמה, להבדיל מהגז. כשאני מנסה לחשוב על חוק שהוא יותר - - -

היו"ר אלי גרונר:

כי בגז אומרים שזה יוסיף רק 2% צמיחה לשנה, אז מה - - -

דב אברמוביץ:

כשאני חושב, מבחינת המטרות של חוק עידוד השקעות הון בכלל, ומבחינת המטרות – גם של פרק הטבות המיסוי, אני לא יכול לחשוב על פרויקט שבו, במובהק יותר, עונים על המטרות. זה תכלית החוק וזה צריך להנחות אותנו בפרשנות.

היו"ר אלי גרונר:

הבנו. אתה צריך להבין שאנחנו צריכים לקבוע מס הולם. מאד חשוב שיישב תת צוות עם נציגים שלכם על המודל כדי באמת להבין את המציאות של לפני ששינסקי, את המציאות של אחרי, השלכות של עידוד השקעות הון, וכו'. מאד חשוב לנו להבין את זה.

דרור פרופר:

אנחנו טוענים שהמפעל הוא added value נטו של החברה. הוא לא משאב הטבע בפני עצמו. משאבי הטבע נמצא פחות מאחוז בתוך הקרקע. מוציאים אותו.

בנושא התמלוגים יש נוסחה מאד מקובלת שהשאירו אותה כמו שהיא היתה, וזה בסדר, שמפריד בין ההוצאה, ואז אנחנו יודעים להבחין בין הערך המוסף ובין הנחושת עצמה שהיא משאב הטבע. במס רווחי היתר אין את האבחנה הזו, ובעצם, גם המפעל עצמו, שהוא ערך מוסף בפני עצמו, ממוסה כאילו הוא משאב טבע. זה דבר מאד חשוב שצריך להבין.

קריאות:

- - -

דרור פרופר:

יש למשל במקסיקו מכרה ברזל – הם מזיזים את ה- rocks בתוך צינורות. שמים בהם מים ומזיזים אותם לתוך צינורות.

אורן כהן:

הייתי במפעל בגרמניה של נחושת, שהעפרות מגיעות על דוברות כמה עשרות ק"מ - - -

דרור פרופר:

אז הנה. בקיצור, נכון שזה המוצר הסחיר הראשון - - -

היו"ר אלי גרונר:

השאלה אם המוצר הסחיר הראשון זה קודש, אני רוצה להבין פה. לפי מבחנים פונקציונאליים ומקצועיים מדובר בתעשייה פר אקסלנס. זה מתחבר - - - היה לכם שקף בהתחלה דיברתם על 3.5 מיליון כרייה של טונות ומגיעים ל-26 אלף טון.

דב אברמוביץ:

זה קשור להערה שנאמרה עכשיו. בעצם, משאב הטבע פה, הערך המוסף היצרני, היזמי, ה- know how, להבדיל ממשאב הטבע, הוא עצום פה ביחס למשאבים אחרים. ללמדך שאנחנו לא ממסים פה את המשאב הטבע, ממסים את הערך המוצר היצרני-יזמי של החברה.

היו"ר אלי גרונר:

השאלה אם ה- know how שלכם הוא באמת ייחודי.

דב אברמוביץ:

זה לא חשוב אם הוא ייחודי או לא. אנחנו לא מדברים פה על ייחודיות. השאלה מה ממסים פה. כל ההצדקה הרעיונית וגם החוקתית אפילו, של מס רווחי היתר, בעיקר, הוא שמקבלים פה איזה שהוא משאב מהמדינה ולכן צריך לתת לציבור. יש לזה הצדקה אולי כאשר מדובר על משאב הטבע, אבל פה, בעצם, בגלל המבחר הזה של המוצר הסחיר הראשון, בעצם ממסים אותנו לא על משאב הטבע בכלל. ממסים אותנו על התרומה היצרנית שלנו. אנחנו חושבים שזה לא בסדר. זה לא מבחן נכון, לפחות לגבי נחישות. זה לא מבחן נכון.

קרלה גרסיה גרנדוס:

I think that one of the important things to establish is the fact that we decided we would make this investment to take this plant to a level that is copper - - -. We could have also taken it to a lower level of finished product, let's say, but we didn't. We went for the copper - - -. In copper you can have a copper and sell it to a plant close to us and we still would be producing copper it just that we would be doing the production itself. We could have taken it to brisk- - -, which is another lower purity of copper, which is also cheaper. We took it to the next level, and to the level of copper which is a commodity. One of the things which I think is important for us is the fact that this is a project. Again, we are not a company, and I am not really here to talk about any other company, but what is important here is that the company has to take a decision. The decision is whether to invest or not to invest. This is a "go or not go". We don't have any other choices. The company has projects in other places, and we have to fight with them. Every time I go to my board meeting I have to fight for these projects, because this is my project, but the company has 50 other people like me doing the same thing, saying this is the best and so on. So they are going to go with the best project for them, the one that gives them more value and the one that gives them more security. At the end of the day - we were already there. Actually, we were ready to build, 2016 should have been the time when we start building. Right now I don't have - - - for 2016 cause I don't have an IRR anymore that can compete with the IRR of the other people, so I am out. So what I am saying is that - I have been working here for 10 years. A lot of people know me. 10 years. We brought this project from zero. We went from changing the use of land, that was already on back to industry. We had to fight with ההשקעות to get the מענק, 5 times. Just to get the contracts from the land authority to understand that they can change the סעיף that says תביע, we have היתר בניה, we have everything. Right now, after 10 years and all these investments, my IRR goes down the drains and I don't really have a project to show to the company, and that is the truth. My numbers are there, you can look at the numbers.

היו"ר אלי גרונר:

לא ידענו את זה בששינסקי? זה חדש לנו?

רחל גדסי:

אמרת ששיעור הרווח הגולמי הוא 405. כמה במכרה הגדול שלכם, במקסיקו?

קרלה גרסיה גרנדוס:

אני לא רוצה לתת לך, כי באמת - - - אחד, בגלל שבמקסיקו המכרה שלנו זה לא מתחת לאדמה, זה בשדה פתוח ולכן זה זול יותר.

רחל גדסי:

שם הרווח יותר גבוה?

קרלה גרסיה גרנדוס:

לא. אנחנו פה צריכים להיות יותר גבוה, אנחנו פה מתחת לקרקע.

Over there, our project is cheaper, because of the fact that in Mexico we are mining on open fields. Here we are mining underground which is more expensive.

היו"ר אלי גרונר:

הרווח הגולמי שם יותר גבוה.

רחל גדסי:

את יכולה להגיד לנו מה שיעור הרווח הגולמי שם? חברת האם שלכם פרטית או ציבורית?

קרלה גרסיה גרנדוס:

ציבורית.

רחל גדסי:

אז זה מידע פתוח.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We have our חומרי גלם, they are not profit. I can send you information of a comparison between the companies. I can give you comparisons what Mexico makes in a project. A company is different, because once you turn to a company, they measure themselves differently. I am a project. The company needs to decide whether to invest capital, so this is a different situation. If I am a company and I will be saying to you after selling for millions of dollars that I don't want to have these taxes, you know, it is a decision for me to close my company or not, but this is a decision of investment. There is no company, this is a project. We are going to invest, we don't sell anything, we don't have a market, we have employees.

רחל גדסי:

ואיך המס במקסיקו מתנהג?

קרלה גרסיה גרנדוס:

Every state is different. The mine for example in the north of Mexico, they have the state tax, and then they have - - -

רחל גדסי:

יש לכם כמה מכרות שם, במקסיקו?

קרלה גרסיה גרנדוס:

Yes. We have 2 of gold, 2 of silver, 2 copper.

רחל גדסי:

נדבר על נחושת. המסים הם אותם מסים?

קרלה גרסיה גרנדוס:

They are the same – federal tax, but they may change in - - -

רחל גדסי:

ואיך המס במקסיקו מתנהל?

קרלה גרסיה גרנדוס:

I will send you whatever is public.

רחל גדסי:

תמלוגים, מסים. שם יש גם מס רווחי יתר?

קריאה:

לא. יש רק בקנדה. באוסטרליה היה וחיסלו את זה.

קריאות:

קרלה גרסיה גרנדוס:

is really very rare. מס רווחי יתר

אבנר סעדון:

מה שצריך לסכם אתכם שנשב אתכם אחרי סוכות, על החישובים עצמם.

עדי חכמון:

אבל תעבירו לנו את האקסלים.

אבי ליכט:

אני רוצה להבין את המחלוקת – אפשר לבוא ולומר שזה מה שאמרתם בוועדת ששינסקי. הוויכוח שלכם היה הרבה יותר משפטי מאשר עובדתי, ככה לפחות אני זוכר. כלומר – אמרתם שבכלל אסור להטיל עליכם מס רווחי יתר, וחוק עידוד השקעות הון לא כל כך היה במשחק, כי בכלל חשבנו שאתם מחשבים אותו - -

דב אברמוביץ:

וועדת ששינסקי מלכתחילה לא היתה אמורה בכלל לטפל בזה.

אבי ליכט:

אבל זה גם היה המצב לפני זה. לא משנה. אני מנסה להבין את המחלוקת. בהנחה שעכשיו ייבנה מודל שיתקן את הטעויות שלנו, לשיטתכם, ויבנה מודל שיודע, ויהיה מודל חכם, להטיל מס רווחי יתר כמו ששינסקי, ואנחנו יודעים לבנות את זה ברמת הפרויקט, ואנחנו נדע לתת לכם מס רווחי יתר רק מעל 14%. אז תגידי אותו הדבר?

קרלה גרסיה גרנדוס:

You need to understand something, and I think this is important. The 14% that somebody came up with is something I still don't understand, because you are saying that a company will invest, you know – the investment over 14% should be economic enough, but as far as there is a thing that is really a share, a public share, and we are talking about - - -

קריאה:

Equity ולא ---

קרלה גרסיה גרנדוס:

For our company, we don't invest in projects that are less than [redacted] of IRR because the risk of the unknown is so high and we take that chance of [redacted] most likely, we will lose money. What you are telling me is that you are going to allow me to have a 14% IRR, because this is good for you.

עדי חכמון:

זה המינימום.

אבי ליכט:

אני שואל אותך שוב – בהנחה שבונים הכל נכון, אנחנו לא אומרים שב-14% תשואה אנחנו לוקחים לך את כל הרווחים. אנחנו רק אומרים – משם אנחנו מתחילים למסות אז יכול להיות שכל חי הפרויקט, הוא יהיה, מבחינתך, כלכלי.

קרלה גרסיה גרנדוס:

אי אפשר לדבר על משהו שאני לא מכירה.

דב אבמרוביץ:

השאלה שלך מאוד ספקולטיבית. כרגע יש מודל שהוועדה בנתה. זה מה שבדקנו, ואלה התוצאות.

אבי ליכט:

לא. אני אומר משהו אחר. המודל הוא מודל כלכלי, אבל יש מאחוריו היבטים ערכיים. הם אומרים שבשיעורי תשואה מאוד גבוהים המדינה רוצה להטיל מס מיוחד. לכן אני שואל אותך – בהנחה שאנחנו יודעים לתקן את ה flaws במודל, בהנחה שיש תקלות, ואנחנו נגיד – זה יהיה המודל, רק הוא יהיה בהתאם לחישובים הכלכליים שלכם. מה תגידו?

קרלה גרסיה גרנדוס:

In a project like this, in any mining project that is commodities, there are 2 things that usually a company can know beforehand. It is operational cost and government take. Those are the 2 things that you know. Everything is unknown, like today, the price of copper is 2,60, tomorrow it can be 4, but at the end of the day I don't control those prices and I don't control also the situations that I may find under the ground. I control, or I try to control my cost, and I want to know the certainties of my government take. When you build a project based on these 2 things I have a model that any change on that, I don't know what the impact on my company is going to be.

אבי ליכט:

הבנתי, אני רוצה להתקדם. זה לגבי ששינסקי. לגבי התמלוגים אתם דיברתם, אני מנסה להיזכר. אמרתם שהתמלוגים מאוד גבוהים וביקשתם הכרה בהוצאות. לדעתי זה לא באמת 2 ל-5, אלא יש כל מיני חישובים בהכרה בהוצאות - - -

עדי חכמון:

הם טענו שזה יותר מזה בגלל שאנחנו גם לא מכירים בהוצאות, ואז - - -

אבי ליכט:

זה לא 2,5 ריאלית, זה פחות, כי תיקנו את זה, בלי קשר לטעות המתמטית. אז תשימו נתונים אמתיים.

קרלה גרסיה גרנדוס:

זה 5 ואחר כך מורידים. במודל אתה יכול לראות אנחנו לא הורדנו 5 ישר. אתה יכול לראות.

אבי ליכט:

שאלה שלישית שלי היא לגבי חוק עידוד השקעות הון. לכאורה זה לא קשור לששינסקי כי גם היום, הפרשנות, הרי בסופו של דבר אנחנו אומרים שהפרשנות שאנחנו עושים היא פרשנות מבהירה. אבל לשיטתנו, כשאתם בניתם את המודל שלכם, זה היה המודל. כלומר, אתם נכנסתם לפרויקט בהנחה שזה המודל. זה גם מה ששלחתם לנו.

קרלה גרסיה גרנדוס:

Everything comes from your way of looking at what a mine is. For us there is no questions that our industrial plant is an industrial plant, that can receive in the future, for example, mineral from other places – Jordan, Tanzania, everywhere. So the fact is that we are not captive when it comes to the plant of being able to produce material from other sources. So the captivity - - - on the mine but not on the plant. So I want to be considered an industry, and not a mine, for that reason.

The other reason is because you guys are very specific on saying from the very beginning – we believe that minerals here are captive and because of that you should not receive anything, which is totally contrary with what happens around the world.

אבי ליכט:

זה ממש לא מה שאנחנו אומרים. אני מצטער מאד. נוח לך להציג את זה ככה, אבל זה ממש לא

כך.

קריאות:

עדי חכמון:

לא שאתם תקועים כאן ולכן אנחנו מחזיקים אתכם כאן כבני ערובה.

אבי ליכט:

אבל זה לא מה שטענתם עד היום. זה גם לא קשור לששינסקי.

קריאות:

דב אברמוביץ:

לענות על השאלות שלך. קודם כל – אנחנו אמנם הצגנו בששינסקי מודל שמרני שלקח בחשבון את שיעור מס החברות שעוד לא קיבלנו מול רשות המסים, לשיעור המס המופחת. זה לא אומר שלא היו מודלים אחרים שהחברה ראתה לפני כן שלא דיברו על זה. זה אומר רק שהצגנו לששינסקי מודל שמרני, זה הכל.

קרלה גרסיה גרנדוס:

I don't want to enter right now into the discussion of - - because again, we are not in discussion if is 25 or 26. I am coming to tell you the position of my company regarding Sheshinsky and the changes. The changes of Sheshinsky are – מס רווחי יתר – is really having an effect on the IRR and the possibility to build this project, the fact that you took the תמלוגים from 2 to 5, without really understanding the effect on a project like ours, which, again, is a new project, לא קיים בארץ, and the fact, again, that you unilaterally decided to change an industry from side to the other – it is a problem for us.

יוסי שניר:

הפכתם את כל התעשייה למכרה. התעשייה שלנו היא היום מכרה לפי ששינסקי.

קרלה גרסיה גרנדוס:

I cannot force the Government or anything to do anything. I am only here to try to make you understand my position and my company's situation. It is your decision what to do, it is not mine.

אבי ליכט:

השאלה שלי היא אחרת – נניח שעושים עכשיו delete על ששינסקי, אנחנו מחזירים את זה ל-2%, ואין מס רווחי יתר ואתם צריכים לשלם מס מלא. מה תגידו אז? כי זה מה שקרה, לא אמרתם כלום.

קרלה גרסיה גרנדוס:

זה בסדר. אני רוצה עדיין שתהיה לי את האפשרות שהמפעל שלי יהיה כמו תעשייה, בגלל שאני רוצה שתהיה לי את האפשרות לעשות פרויקטים בעתיד, שנותן לי את האפשרות בעתיד להביא חומרי גלם ממקומות אחרים, בלי ש - - -

דב אבמרוביץ:

לא ביקשנו - - - שיעור מס מופחת. אנחנו רק לא רוצים שתסגרו את הדלת. רשות המסים נמצאת פה, אנחנו נדבר אתה, יש לנו את הפרשנות שלנו, נציג את עמדתנו, והיא תחליט מה שתחליט. כרגע, תזכיר החוק לפי ועדת ששינסקי סוגר - - -

יוסי שניר:

אנחנו מחר רוצים הרחבה ממרכז ההשקעות. עלינו ב-4,000 טון לשנה, ואנחנו מרחיבים את המפעל. לפי ההגדרה בשינוי החוק אנחנו לא זכאים לכולם. רוצים להכפיל את המפעל, כי זה יכפיל את המפעל - רוצים לגשת למרכז ההשקעות? לא. אתם מכרה, לפי ההגדרה אתם מכרה. המוצר הסחיר הראשון – אתם מכרה, לעולם ועד. אתם לא תעשייה יותר. אין דבר כזה. אנחנו לוקחים 3.5 מיליון טון של סלעים בשנה, שיש בו בקושי אחוז אחד, הופכים את זה לפלטות נחושת, מתכת אמיתית, וכל זה נקרא מכרה? ממת? בעולם, אין מושג כזה. פתאום, במדינת ישראל, בגלל שיש איזה מודל של חברה מסוימת ששואבת מים והשמש עושה לה חצי או 3/4 מהעבודה, בכל מיני תהליכים, פתאום זורקים את המודל הזה עלינו, על מכרה, שנכנסים מתחת לקרקע, שזה עולה יקר, להוציא את כל הדברים האלה עולה יקר מאוד. אנחנו הפכנו למכרה. זו תעשייה, פר אקסלנס. הריאקציה הכימית מתחילה מפתח המכרה, על הסלעים האלה.

היו"ר אלי גרונר:

אני בטוח שיש צד שני לחשיבה הזו. לא ברור לי בדיוק מה היא.

יוסי שניר:

אין צד שני, כי היחידים שמבינים בזה זה אנחנו, באמת. בעולם הנחושת אנחנו מבינים.

קרלה גרסיה גרנדוס:

We are not here to say if you are right or wrong. We are here to - - - if you think - - - it is fine. What I am saying here – this is a new venture. Israel does not have a copper industry. Even in the mining industry like ours – this is a totally different thing. This will open new territories for Israel. Right now, for example, we don't even have 50 or 60% of the services that need to be provided in the mine, here, locally. That means, this is a chance for Israel really to develop an industry, not only us, but everything around that. It brings tears to my eyes to say that because of that we don't have the ability to bring this project forwards.

היו"ר אלי גרונר:

אני רוצה להבהיר משהו, ביומרות אני מדבר בשם כולם- אוצר, משפטים וכלכלה, ויסלחו לי חברי לצוות אם אני אומר משהו לא נכון. גם בשם רשות המסים אני רוצה לומר – אנחנו רוצים שתשקיעו. אני לא אומר שמה שנעשה בשניסקי הוא נכון או לא. אני לא בא בטענות או ביקורת. אני אומר במובן הכי בסיסי: ראנחנו רוצים שתשקיעו כאן. באותה מידה אנחנו רוצים לקבל את החלק ההולם, ההוגן, לאזרחי ישראל, על משאב הטבע. אני יכול להגיד לכם באחריות שאם נעשו החלטות לא נכונות אנחנו רוצים שתשקיעו פה. עכשיו אנחנו צריכים לעשות חושבים. בדיוק בשביל זה התעקשתי על הוועדה הזו. אולי, אולי שניסקי הוא לא 100% מושלם. לכן אנחנו עושים את הדיונים האלה ואנחנו רוצים להבין מה נכון לכלכלת ישראל. אנחנו צריכים להקים את הצוות כדי להבין את המודל שלכם. זה ברור לי כשמש.

עוד שאלות?

היו"ר אלי גרונר:

תודה רבה לכם.

הישיבה ננעלה בשעה 19:45